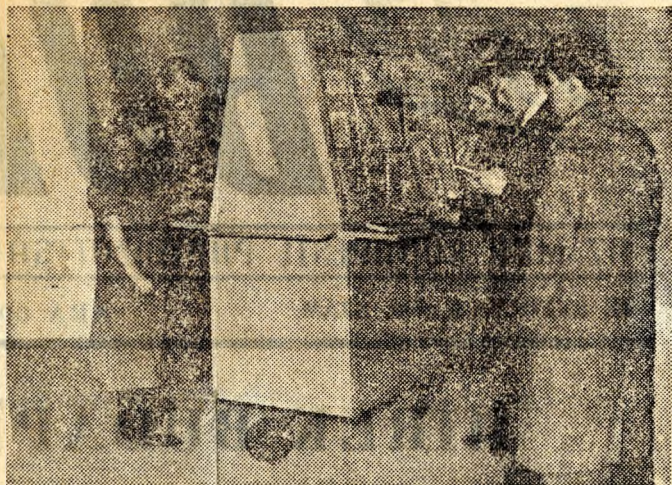

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
Szerző: Nagy vásárlási kedv	Cím: a budapesti könyvesboltokban	Tárgy: 655.42	Hely: Idő: 1953
Forrás: Esti Újsa		Személy:	Helyszám:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

A Telefongyárban „guruló könyvesbolt” árusítja a szebbnél szebb könyveket. Az üzem minden részében a vásárlók helyébe megy a könyv.

Mesekönyvek, ifjúsági regények, természettudományos könyvek sorakoznak ízlésesen elrendezve a budafoki 52. Állami Könyvesbolt kirakatában. A kirakat közepén felirat emlékezteti a járókelőket a téli könyvvásárra. Ugy látjuk azonban, hogy nincs is nagy szükség erre az emlékeztetőre. Mindig megáll valaki a kirakat előtt, s sorra néz minden könyvet. Az ilyen nézelődés után gyakran könyvvásárlás következik.

Mit látunk az üzletben?

Könyvespolcokat tele könyvvel, szépirodalmi, politikai és szakmai könyvekkel.

— A téli könyvvásárra felkészültünk — mondja Hollósi elvtárs, a boltvezető. — Mesekönyvekből, klasszikusokból, magyar és külföldi írók műveiből igyekeztünk minél többet szerezni, mert a kerületben ezek iránt igen nagy az érdeklődés és sok a vásárló. Budafok, Budapesti Nagyterület dolgozói nálunk vásárolnak. De hozzánk tartoznak a kerület üzemei is.

Közben vásárló érkezik: egy fiatalember. Körülnéz, tekintete kutatva sikklik végig a könyveken.

— Hat éves gyermek részére keresek mesekönyvet. Milyet kaphatnék? — kérdezi az elárú-
sítótól.

— Tessék választani — mutat az elárúsítónő Puskin, Móra Ferenc és sok más kiváló író mesekönyvére.

Miközben a könyvvásárlást figyeljük, Kallós elvtárs, a könyvesbolt dolgozója megjegyzi:

— *Negyven éve dolgozom a könyvszakmában. A negyven év alatt soha olyan*

könyvvásárlási kedvet

nem tapasztaltam, mint most. Még karácsonykor sem! Móríc, Mikszáth, Gárdonyi, Tolsztoi, Gorkij művei olyan keresettek, hogy nem is tudjuk kielégíteni vásárlóink igényeit. Több a vásárló, mint a könyv. Az Orosz Remekírók-sorozat iránt is nagy az érdeklődés. Nem tudom hirtelen számszerűen megmondani, hányan jegyezték elő, de nagyon sokan! — S bizonyítékul megmutatja a kitöltött előjegyzési íveket.

— *Boltunk forgalma igen nagy, de még nagyobb lenne, ha nagyobb mennyiségben kaphatnánk meg a keresett könyveket — veszi át a szót Hollósi elvtárs. — A jó könyveket egy-két nap alatt elkapkodják, s utána állandóan jönnek az érdeklődők, hogy „mikor kaphatunk már újabb könyveket?” Így vagyunk például Illyés „Hetvenhét népmese”-jével is. A második kiadásból is mind eladtuk, amit üzletünk kapott.*

Újabb vásárlók érkeznek. Forgatják lapozgatják a könyveket. Egyiknek regény kell, a másiknak mesekönyv, a harmadik még nem tudja meghatározni, melyiket is vegye meg.

Az üzletből nem fogynak ki a látogatók. A sok szép könyv, mint mágnes, úgy vonzza a dolgozókat, az irodalom barátait.

A Baross-téri nagy könyvesbolt

kirakatai előtt sokan álldogálnak.

— Na, ez az! Itt megvan! — mutat rá a regény fedőlapijáról szembenéző Beridzere, a piros-sapkás Tánjára egy középkorú asszony, s már indul is befelé a boltba a vele nézdegélő fiatal leánnyal együtt.

— A „Távol Moszkvától”-t szeretnénk, látjuk, megvan — fordul a fiatalabbik az őszhajú elárúsítónőhöz. De valahogy megpillantják az „Aranycsi-lag lovagját”-t is. Néhánypercnyi tanakodás, habozás után végül mégis az Akszajev-regényt csomagoltatják be. Ezt küldi majd Mata Anna, a Hungária Jacquard-szövőgyár ifjú szövőője ajándékba édesapjának, Mata Pálnak, a parádi tanácselnöknek.

A zeneműosztályon már kiválasztott három kottát — két Rubinstein-művet és egy Brahms-valsóert — most pedig az ifjúsági könyvek közt való-

gat nagy gonddal egy négy-gyermekes anya. A gyerekek közt óvodástól, egyetemistáig mindenféle korú akad. A kottákat a Zenei gimnáziumban tanuló Feri kapja majd, Illyés

„Hetvenhét népmese”-je az öt-éves Gabit örvendezteteli meg, a tizenhároméves Gyurinak a „Pál-utcai fiúk”-at szánta, de hogy a legnagyobb, a számtan-fizikaszakos tanárjelölt mit kapjon, azt még nem tudja eldön-
teni.

— Valahogy úgy vagyok a karácsonyi ajándékkal, hogy valami maradandót szeretnék adni. Nem cipőt, ruhát vagy más min. dennapi dolgot, hanem könyvet, kottát, ami évek múlva is emlékeztet a család együtt töltött szép estéjére — magyarázza.

Szétnyitható képeskönyvet

keres egy idős asszony, kicsiny versikékkal, színes rajzokkal, kétéves dedunokájának. Az egyik könyv — úgymond — kis-leányoknak való, a másikban nincs vers... Mutatják neki Petőfi „Arany Lacinak” írt verséből készült képeskönyvet. Fölteszi az okulárét, olvasni kezd: „Laci, te!” Megörvend, hogy a kicsit épp Lacinak hívják. De aztán ahogy tovább nézegeti az egyhangú barnáva; és szürkével illusztrált képeskönyvet, kedvszegetten teszi vissza a poltra: „Nem elég színes...” Végülis megegyeznek, hogy másnap újra be megy a dédnagy-
anyó, talán akkorra meglesz a kívánsága szerinti tarka-barka verses-képeskönyv, Marsaktól a „Kölykök a ketrecben”.

A zeneműrésztlegben halkan muzsikál; a villanygramofonon. Itt a zenebarátok hanglemezeket, kottákat válogatnak. Látogató-
sunk napján a Baross-utcai könyvesboltban hatszázötvenen vásároltak, s vagy kétszerenny-
nyen érdeklődtek. Reméljük, az ünnepekig az érdeklődők kíván-
ságát is mind ki tudják majd elégíteni.